

OBSAH

NA ÚVOD.....	11

I

VYPRÁVĚT A VĚDĚT (POKUS O HERMENEUTIKU MODERNÍ PRÓZY).....	17
Vím, a proto vyprávím — vím, a přesto vyprávím.....	19
„Všechny dojmy rozumově rozpitvával“	23
Iracionalita, tělo	25
Vyprávění (pojmoslovné intermezzo).....	28
Je realismus passé? (I — vypravěčsky)	31
Je realismus passé? (II — historicky).....	34
Román už nepotřebuje zkušenost?.....	40
Má ještě próza právo nevědět? (I)	44
Má ještě próza právo nevědět? (II).....	47
<i>Gepard</i>	53
Vypravěčská řešení	56
„Vyprávět a vědět“ jako čtenářský kód.....	64
Příběh je mrtev?	67

II

DEVATENÁCTÉ STOLETÍ A JEHO PŘESAHY	73
a) (diskuse mezi Balzacem a Stendhalem: mimetická důvěryhodnost, nebo logika?)	73
b) (E. Brontëová: <i>Na Větrné hůrce</i> — jak by asi tento román napsal prozaik 20. století?)	80
c) (Flaubertova <i>Salambo</i> a výhrady G. Lukáce; vyprávění = styl).....	84

d) (K. Světlá: <i>Kantůrčice</i> a její další literární život u J. Čepa a F. Hrubína)	87
e) (T. Mann: <i>Smrt v Benátkách</i> — mezi 19. a 20. stoletím)	91
f) (Mannova novela a její filmová podoba u L. Viscontiho)	96
g) (srovnání <i>Smrti v Benátkách</i> se <i>Sabatovým Tunelem</i> ; vyprávění myšlenek a vyprávění jako prostor nevědění)	99
h) (O. Mandelštam a E. M. Forster — srovnání jejich názorů na román)	101
V TENATECH ROZUMU	105
a) (A. Strindberg: <i>Inferno</i> — hrdina ve stavu psychické krajnosti)	105
b) (J.-P. Sartre: <i>Nevolnost</i> — v pasti reflexe; existence vs. existencialismus).....	107
c) (dodatek: J.-P. Sartre: <i>Nevolnost</i> a E. Stachura: <i>Sekerezáda</i> — srovnání; právo na nevědění).....	111
d) (R. Musil: <i>Muž bez vlastností</i> — jak ve vyprávění předvést myšlení?).....	113
e) (G. Greene: <i>Moc a sláva</i> — vypravěč, který krade významy čtenáři)	117
f) (J. Andrzejewski: <i>Popel a dýmant</i> — myslet vs. myslet v příbězích).....	120
g) (M. Kundera: <i>Žert</i> — dva ohlasy; vypravěčský čtyřhlas vs. jednota schématu)	124
h) (P. White: <i>Oko uragánu</i> — vím, že vím, že vím, že vím...)	127
ch) (M. Ajvaz: <i>Druhé město</i> — umrtvující kategorie).....	131
ÚNIKY DO ŘEČI	135
a) (Ö. v. Horváth: <i>Mládež bez Boha</i> — hledání „Ty“).....	135
b) (K. Čapek: <i>Život a dílo skladatele Foltýna</i> ve světle jedné výtky J. Hanče).....	138
c) (povídky E. Hemingwaye — funkce mluvení: řeč, kterou už není co říct)	142
d) (dodatek: E. Hemingway — R. Musil: protinožci i bliženci?)	145
e) (K. Amis: <i>Šťastný Jim</i> — obrana románu intonací)	147
f) (pokus o typologii dialogů v próze; specifická povaha dialogů u B. Hrabala).....	151
g) (Th. Bernhard — funkce metařeči)	156

FABULACE A/VERSUS VYPRÁVĚNÍ.....	160
a) (J. Holeček: <i>Naši</i> — mezi dvěma vypravěčskými kódy).	160
b) (lze přítomnost odvyprávět?, srovnání dvou úryvků — J. London a H. Broch).....	164
c) (dodatek: podoby vypravěčské přítomnosti).....	167
d) (R. Weiner: povídka „Ruce“ — divák a herec, dvě strany téhož)	172
e) (I. Bunin: <i>Život Alexeje Arseņjeva</i> , rozbor krátkého úryvku: fakta a stavy).....	176
f) (dodatek: nesoulad fabulace a vyprávění, podoba čtenáře moderní prózy)	180
g) (J. Čep: povídka „Do města“ a její skrytý vypravěčský trojhlas).....	182
h) (povídky V. Nabokova — funkce popisu)	187
ch) (J. Roth: <i>Pochod Radeckého</i> — příběh postav a příběh dějin).....	190
i) (B. Schulz: <i>Skořicové krámy</i> — hranice mezi přilnutím a odstupem)	193
j) (M. Frisch: <i>Homo Faber</i> — dvojitý pohyb vyprávění)....	196
k) (F. Dürrenmatt: <i>Slib</i> — kdo ví nejvíce?).....	199
l) (O. Filip: <i>Nanebevstoupení Lojzka Lapáčka ze Slezské Ostravy</i> — obraz vs. příběh).....	202
m) (J. Gruša: <i>Dotazník</i> — vypravěč, vyprávění, text)	206
n) (B. Malamud: <i>Dubinovy životy</i> — vypravěč ztrácí moc nad postavou).....	210
o) (V. Körner: „Pší kůže“ — vypravěčský fatalismus a vypravěčský relativismus)	213
A PŘECE PŘÍBĚH...?	217
a) (F. Werfel: <i>Ne vrah, odsouzený je vinen</i> — vypravěčský soulad přímky a kruhu)	217
b) (F. Kafka: povídka „Všední zmatek“ — minimální příběh?).....	219
c) (A. Schnitzler: <i>Útěk do temnoty</i> a L. Fuks: <i>Spalovač mrtvol</i> — postavy z psych. pomezí)	223
d) (dodatek: kudy vede vypravěčská hranice mezi věděním a nevěděním, předmětem a věcí?)	226
e) (tři verze jednoho chasidského příběhu — J. Langer, M. Buber, E. Wiesel)	229
f) (povídka „Malý vrah“ R. Bradburyho — strategie napětí)	232

g) (J. Fowles: <i>Francouzova milenka</i> a <i>Mantisa</i> — jak být moderním vypravěčem?)	236
h) (D. Mitana: <i>Psie dni</i> — konkrétní iracionalita ve vypravěčské akci)	240
ch) (E. Hilsenrath: <i>Nácek a holič</i> a B. Schlink: <i>Předčítač</i> — srovnání; jak vyprávět historii?)	243
i) (I. B. Singer — vyprávění je dialog, dialog je láska)	246
j) (dodatek: příběh a zkušenost)	249
k) (D. Kiš — příběh vs. dokument)	252
l) (dodatek: může se moderní próza ještě vrátit k příběhu?)	257
m) (V. Bykav: <i>Lom</i> — mezi ideou a příběhem)	260
MÍSTO ZÁVĚRU	265
<i>Bibliografická poznámka</i>	268
<i>Bibliografie</i>	270
I. Beletristická díla	270
II. Literatura předmětu	274
III. Apendix	288
<i>Summary</i>	289
<i>Jmenný rejstřík</i>	293